

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 5 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato - Włochy) – Lombardi Srl/Comune di Auletta, Delta Lavori SpA, Msm Ingegneria Srl

(Sprawa C-333/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Procedury odwoławcze w dziedzinie udzielania zamówień publicznych na dostawę i roboty budowlane – Dyrektywa 89/665/EWG – Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji o udzieleniu zamówienia publicznego wniesiona przez oferenta, którego oferta nie została wybrana – Skarga wzajemna wybranego oferenta – Dopuszczalność skargi głównej w przypadku zasadności skargi wzajemnej)

(2019/C 383/27)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lombardi Srl

Strona przeciwna: Comune di Auletta, Delta Lavori SpA, Msm Ingegneria Srl

Przy udziale: Robertazzi Costruzioni Srl

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 akapit trzeci i art. 1 ust. 3 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawę i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by skarga główna wniesiona przez oferenta, który ma interes w uzyskaniu danego zamówienia i który został lub może zostać poszkodowany w wyniku zarzucanego naruszenia prawa Unii w dziedzinie zamówień publicznych lub przepisów transponujących to prawo, która to skarga zmierza do wykluczenia innego oferenta, została uznana za niedopuszczalną na podstawie krajowych norm lub praktyk procesowych, które dotyczą rozpatrywania skarg wzajemnych o wykluczenie, niezależnie od liczby uczestników przetargu, a także liczby uczestników, którzy wnieśli skargi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 z 13.8.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano – Włochy) – Avv. Alessandro Salvoni/Anna Maria Fiermonte

(Sprawa C-347/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 53 – Zaświadczenie dotyczące orzeczenia w sprawach cywilnych i handlowych, którego wzór formularza znajduje się w załączniku 1 – Kompetencje sądu pochodzenia – Badanie z urzędu ewentualnego zaistnienia naruszenia przepisów jurysdykcyjnych w sprawach dotyczących umów konsumenckich)

(2019/C 383/28)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Avv. Alessandro Salvoni

Strona pozwana: Anna Maria Fiermonte

Sentencja

Artykuł 53 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/281 z dnia 26 listopada 2014 r., w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by sąd, do którego złożono wniosek o wydanie przewidzianego w owym art. 53 zaświadczenia w odniesieniu do prawomocnego orzeczenia, mógł zbadać z urzędu, czy nie naruszono przepisów sekcji 4 rozdziału II tego rozporządzenia, w celu poinformowania konsumenta o ewentualnie stwierdzonym naruszeniu i umożliwienia temu konsumentowi świadomej oceny możliwości skorzystania ze środka prawnego przewidzianego w art. 45 tego samego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 285 z 13.8.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko AH, PB, CX, KM, PH

(Sprawa C-377/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa (UE) 2016/343 – Artykuł 4 ust. 1 – Domniemanie niewinności – Publiczne wypowiedzi o winie – Ugoda zawarta między prokuratorem a sprawcą przestępstwa – Orzecznictwo krajowe przewidujące podanie tożsamości oskarżonych, którzy nie zawarli takiej ugody – Karta praw podstawowych – Artykuł 48)

(2019/C 383/29)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strony w postępowaniu głównym

AH, PB, CX, KM, PH

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemanie niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by ugoda, w której oskarżony przyznaje się do winy w zamian za obniżenie kary, która to ugoda powinna zostać zatwierdzona przez sąd krajowy, wymieniała wyraźnie jako współsprawców danego przestępstwa nie tylko tego oskarżonego, lecz także innych oskarżonych, którzy nie przyznali się do winy i przeciwko którym toczy się odrębne